

บทที่ ๑๐

จะนมัสการอย่างไร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- สรุปรว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการนมัสการอย่างไร
- อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างไฟ พระสิริและการนมัสการ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงแตร จงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณเขาคู่และพิณใหญ่” สดุดี ๑๕๐.๓

คำนำ

คุณได้เรียนรู้แล้วว่า你需要นมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง แต่คุณควรนมัสการอย่างไรโดยเฉพาะเจาะจง ? การนมัสการแบบใดที่เป็นที่ยอมรับใน “พลับพลาของดาวิด” ซึ่งพระเจ้าทรงฟื้นฟูขึ้น

การนมัสการในพระคัมภีร์บางครั้งน่าเกรงขามมาก ประชากรนอนคว่ำหน้า รำพึงภาวนาและเจียบสงบต่อหน้าพระเจ้า แต่การนมัสการมีความยินดี เออะอะเสียงดังและรำเรงบันเทิงใจด้วย มีคำกล่าวถึงอิสราเอลว่า “การร้องตะโกนถึงกษัตริย์อยู่ท่ามกลางพวกเขา” เมื่อมีเสียงดังอยู่ในพลับพลา การทรงสถิตของพระเจ้าก็อยู่ที่นั่น เมื่อไม่มีเสียงพระองค์ก็ไม่ได้สถิตอยู่ (หมายถึงเสียงของการสรรเสริญ)

บางคนโต้แย้งกับการนมัสการแบบรื่นเริงนี้ เขากล่าวว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่ดีงามและไม่มีการเบียบวินัย” พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “จงปฏิบัติทุกสิ่งตามระเบียบวินัยเถิด” (๑ โครินธ์ ๑๔.๔๐)

บางคนคิดว่าการนมัสการแบบรื่นเริงมีชีวิตชีวาเป็นสิ่งที่โง่เขลาและไม่จำเป็น แต่พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นความเกี่ยวพันระหว่างสิ่งที่ดูโง่เขลาในความคิดของเรากับฤทธิ์อำนาจและพระพรของพระเจ้า จงพิจารณาสิ่งที่ดู “โง่เขลา” ต่อไปนี้

โมเสส ยกไม้เท้าของเขาขึ้นเหนือทะเลแดงและน้ำก็แยกออก

อิสราเอล ตะโกนร้องและกำแพงแห่งเยรีโคพังลง

กิเดโอน และ ๓๐๐ คนถือหม้อ คบเพลิงและแตรเขาสัตว์เอาชนะกองทัพใหญ่ของชาวมีเดียน

คนตาบอด ล้างตัวในสระสิโอมเพื่อให้ตามองเห็น

นาอามาน ล้างตัวในแม่น้ำโคลนของจอร์แดนเพื่อรักษาโรคเรื้อน

เปโตร พบเงินค่าภาษีในปากของปลา

ในบทเรียนนี้ คุณจะเรียนทั้งการนมัสการพระเจ้าด้วยวิธีเคารพยำเกรงและวิธีรื่นเริงยินดี การนมัสการเป็นหลักการหนึ่งที่สำคัญที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการระดมกำลังคน เพราะว่าการนมัสการแท้จะเป็นแรงจูงใจและระดมกำลังคนให้ทำงานเพื่อพระเจ้า

เราจะนมัสการพระเจ้าอย่างไร ?

ต่อไปนี้เป็นวิธีการทางพระคัมภีร์ในการนมัสการพระเจ้า

ปรนนิบัติ

งานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคุณในการปรนนิบัติคือการสรรเสริญและการนมัสการ แต่คุณนมัสการพระองค์ด้วยในขณะที่ปรนนิบัติพระองค์โดยการทำงานของพระเจ้าบนพื้นฐานแห่งความจริงของพระองค์ ตัวอย่างเช่น วิธีหนึ่งของการปรนนิบัติพระเจ้าคือตอบสนองต่อการทรงเรียกให้ “ออกไปและสอนชนทุกชาติ”

การให้

เราเห็นในบันทึกในพันธสัญญาเก่าและใหม่ การให้ทรัพยากรทางวัตถุเป็นส่วนของการนมัสการปกติและถือว่าการนมัสการด้วย

เจียบสงบอยู่ต่อหน้าพระองค์

ท่าทีการเจียบด้วยความเคารพยำเกรงประกอบด้วยการรำพึงภาวนาถึงพระเจ้าและพระวามะของพระองค์

“บรรดามนุษย์เอ๋ย จงนิ่งสงบอยู่ต่อพระเจ้า” เศคาริยาห์ ๒.๑๓

การนมัสการด้วยปากของคุณ

วิทยาศาสตร์พิสูจน์แล้วว่า เช่นเดียวกับลายมือ เสียงของมนุษย์แต่ละคนมีสิ่งที่เรียกว่า “รอยหรือร่อง” “ร่องเสียง” ของคุณ ก็เหมือนกับลายนิ้วมือของคุณย่อมแตกต่างจากเสียงอื่นๆ ทั้งหมด พระเจ้าทรงรู้จักเสียงของคุณและทรงรอคอยที่จะได้ยินเสียงนั้นยกขึ้นในการสรรเสริญพระองค์ประจำวัน

ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่คุณสามารถใช้เสียงของคุณในการนมัสการพระเจ้า

กล่าวคำสรรเสริญ

“ให้เราถวายเครื่องบูชาแห่งคำสรรเสริญแก่พระเจ้าตลอดไปคือผลของริมฝีปากของเราถวายคำขอบพระ

คุณแก่พระนามของพระองค์” ฮีบรู ๑๓.๑๕ (แปลตาม New King James Version)

“ผลของริมฝีปากของเรา” คือการนมัสการพระเจ้า กล่าวคำสรรเสริญ

เป็นการปฏิบัติของคริสเตียนในยุคแรก

“เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน สรรเสริญพระเจ้า” ลูคา ๒๔.๕๓

เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนทุกคน

“จงขอบพระคุณในทุกกรณีเพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย” ๑ โธสะโลนิกา ๕.๑๘

เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงชีวิตที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณ

“จงประกอบด้วยพระวิญญาณ จงขอบพระคุณพระเจ้าคือ พระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอในพระนามของพระเยซูคริสตเจ้าของเรา” เอเฟซัส ๕.๑๘, ๒๐

เป็นหน้าที่สำคัญของปุโรหิตหลวง (ผู้เชื่อ)

“แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” ๑ เปโตร ๒.๙

เป็นหนทางไปสู่การทรงสถิตของพระองค์

“จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนาและเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์” สดุดี ๑๐๐.๔

สั่งไว้ในข้อความจากพระบัลลังก์

“และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า ‘ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ที่ยำเกรงพระองค์ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อยจงสรรเสริญพระเจ้าของเรา’” วิวรณ์ ๑๙.๕

เป็นภาระผูกพันของคุณตราบเท่าที่คุณมีลมหายใจ

“จงให้ทุกสิ่งที่หายใจ สรรเสริญพระเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด” สดุดี ๑๕๐.๖

เป็นนิสัยที่ต้องฝึกฝนตลอดทั้งวัน

“ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตก พระนามของพระเจ้าเป็นที่สรรเสริญ” สดุดี ๑๑๓.๓

เป็นการทดสอบของการเป็นสาวก

“พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้คือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านก็เป็นสาวกของเรา”
ยอห์น

๑๕.๘

สามารถทำได้แม้กระทั่งธรรมิกชนที่สูงอายุ

“มันแก่แล้วก็ยังเกิดผล.....” สดุดี ๙๒.๑๔

ทำให้มีความพึงพอใจ

คนจะมีความพึงพอใจ (อิมใจ) ในความดีด้วยผลของถ้อยคำของเขา” สุภาษิต ๑๒.๑๔

พูดภาษาลิ้น (ภาษาแปลก ๆ)

จงอ่าน ๑ โครินธ์ ๑๔.๑๔-๑๘ ในพระคัมภีร์ คำสรรเสริญของคุณสมบุรณ์เมื่อคุณนมัสการด้วยภาษาสวรรค์ นี่เป็นเหตุที่เปาโลกล่าวว่าเขาตั้งใจที่เขาพูดภาษาแปลก ๆ มากกว่าผู้อื่น

การให้ร้อง

การร้องตะโกนใช้ในการสรรเสริญพระเจ้าตั้งแต่เวลาเริ่มแรกของโลก
“ในเมื่อดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน” โยบ ๓๘.๗

สิ่งที่ทรงสร้างโห่ร้องและร้องเพลง (สดุดี ๖๕.๑๓)

“โอ ฟาสาพรรคเอ๋ย จงร้องเพลงเพราะพระเจ้าทรงกระทำการนี้ โอ ห้วงลึกของแผ่นดินโลก เอ๋ย จงโห่ร้อง

โอ ภูเขาเอ๋ย จงร้องเป็นเพลงออกมา โอ ป่าไม้เอ๋ย และต้นไม้ทุกต้นในนั้นด้วย

เพราะว่าพระเจ้าทรงไถ่ยาโคบและจะทรงรับเกียรติในอิสราเอล” อีสยาห์ ๔๔.๒๓

ต่อไปนี้เป็นบางสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับการโห่ร้อง

พระเจ้าเสด็จขึ้นด้วยเสียงโห่ร้อง สดุดี ๔๗.๕

พระเยซูจะเสด็จกลับมาด้วยเสียงโห่ร้อง ๑ เธสะโลนิกา ๔.๑๖ (ไม่ใช่ด้วยพระดำรัสสั่งตามพระคัมภีร์ไทย)

เมื่อไม่มีความปิติและความยินดีก็ไม่มีเสียงโห่ร้อง เยเรมีย์ ๔๘.๓๓

ในโลกธรรมชาติ เมื่อคุณดูกีฬาและไม่เข้าใจเกมนั้น คุณจะไม่ว่าจะโห่ร้องเมื่อใดสำหรับทีมโปรดของคุณ ในฝ่ายวิญญาณก็เช่นเดียวกัน ถ้าผู้ที่โห่ร้องเข้าใจว่ามีอะไรเกิดขึ้นในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ เขาก็ยอมจะโห่ร้อง พระเยซูได้ทรงมีชัยต่อศัตรูของเรา

เราได้รับความรอดจากความตายและมีชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นผู้รักษาเราและจัดหาสิ่งต่างๆ แก่เรา เราจะไม่รู้สึกรอยากโห่ร้องขึ้นมาภายในตัวเราได้อย่างไร ?

ต่อไปนี้เป็นบางโอกาสเมื่อมีการโห่ร้องในพระคัมภีร์

โห่ร้องเพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่

โลกสังเกตได้เมื่อมี “การโห่ร้องแก่กษัตริย์ท่ามกลางเขา” (กัณดารวิถี ๒๓.๒๑)

เมื่อหีบพระบัญญัติถูกนำขึ้นมา ชาวอิสราเอลทั้งหมดต่างโห่ร้อง ด้วยเสียงของเขาสดัรท์รมเป็ด ด้วยเสียงกลอง ทำเสียงด้วยพิณและเครื่องสาย (๑ พงศาวดาร ๑๕.๒๘)

“หีบพันธสัญญาแห่งพระเจ้าเข้ามาในค่าย แล้วคนอิสราเอลทั้งสิ้นก็โห่ร้องเสียงดังจนแผ่นดินก้องไปด้วยเสียงนั้น และเมื่อคนฟิลิสเตียได้ยินเสียงโห่ร้องดังเช่นนั้น เขาก็กล่าวว่า ‘เสียงโห่ร้องอีกทีก็ครีกรโครมในค่ายของคนฮีบรูนั้นหมายความว่าอะไรกัน’ และเขาทราบว่ายหีบแห่งพระเจ้าเข้ามาในค่ายแล้ว”

๑ ซามูเอล ๔.๕-๖

โห่ร้องเมื่อรับการเปิดเผยจากพระเจ้า

“เมื่อประชาชนทั้งหลายเห็นก็โห่ร้องและชนหน้าลง” เลวีนิติ ๙.๒๔

โห่ร้องในการยอมตนผูกพัน

“เขาทั้งหลายได้กระทำสัตย์สาบานต่อพระเจ้าด้วยเสียงอันดังและด้วยเสียงโห่ร้องและด้วยเสียงแตรและเขาสดัรท์” ๒ พงศาวดาร ๑๕.๑๔

โห่ร้องเนื่องจากพระราชกิจของพระเจ้า

“และเขาร้องเพลงตอบกัน สรรเสริญและโมทนาแต่พระเจ้าว่า ‘เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ต่ออิสราเอล และประชาชนทั้งปวงก็โห่ร้องด้วยเสียงดังเมื่อเขาสรรเสริญพระ

เจ้าเพราะว่ารากฐานของพระนิเวศแห่งพระเจ้าวางเสร็จแล้ว แต่ปุโรหิตและคนเลวีและหัวหน้าตระกูลเป็นอันมาก คือ คนแก่ผู้ได้เห็นพระวิหารหลังก่อน เมื่อเขาเห็นรากฐานของพระวิหารหลังนี้ได้วางแล้ว ได้ร้องไห้ด้วยเสียงดัง คนเป็นอันมากได้โห่ร้องด้วยความชื่นบาน ประชาชนจึงสังเกตไม่ได้ว่าไหนเป็นเสียงโห่ร้องด้วยความชื่นบาน และไหนเป็นเสียงประชานร้องไห้ เพราะประชาชนโห่ร้องเสียงดังมากและเสียงนั้นก็ได้ยินไปไกล” เอสรา ๓.๑๑-๑๓

โห่ร้องในการสงคราม

“กำแพงของเยรีโคพังลงมาเพราะเสียงโห่ร้อง” โยชูวา ๖
“จงโห่ร้องเพราะพระเจ้าทรงมอบเมืองแก่ท่านแล้ว” โยชูวา ๖.๑๖
“กษัตริย์ดาวิดมาถึงยังสนามรบและร้องกราวศึก” ๑ ซามูเอล ๑๗.๒๐
“กองทัพของพระเจ้าโห่ร้องเมื่อเขาติดตามชาวฟิลิสเตีย” ๑ ซามูเอล ๑๗.๕๒
“และเมื่อคนชั่วร้ายพินาศ ก็มีเสียงโห่ร้องด้วยความยินดี” สุภาพิธา ๑๑.๑๐
“แต่ให้คนทั้งปวงที่ลี้ภัยอยู่ในพระองค์นั้นเปรมปรีดิ์ ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ และขอทรงป้องกันเขาไว้ เพื่อคนที่รักพระนามของพระองค์จะปรีดาปราโมทย์อยู่ในพระองค์” สดุดี ๕.๑๑
“แล้วคนของยูดาห์ก็ตะเบ็งเสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคนยูดาห์ตะโกน พระเจ้าทรงให้เยโรโบอัม และอิสราเอลทั้งปวงพ่ายแพ้ไปต่ออาบียาห์และยูดาห์” ๒ พงศาวดาร ๑๓.๑๕
“โอ ภูเขาใหญ่ เจ้าเป็นอะไรเล่าต่อหน้าเศรุบบาเบล เจ้าจะเป็นที่ราบและท่านจะนำศิลาก้อนที่อยู่ ยอดออกมาท่ามกลางการโห่ร้องว่า ‘งามจริง พระวิหาร งามจริง’” เศคาริยาห์ ๔.๗

เรารับบัญชาให้โห่ร้อง

“แต่ให้คนทั้งปวงที่ลี้ภัยอยู่ในพระองค์นั้นเปรมปรีดิ์ ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีอยู่เสมอและขอทรงป้องกันเขาไว้ เพื่อคนที่รักพระนามของพระองค์จะปรีดาปราโมทย์อยู่ในพระองค์” สดุดี ๕.๑๑
“ขอให้บรรดาผู้ที่เห็นชอบในชัยชนะของข้าพระองค์ โห่ร้องและยินดีและกล่าวอยู่เสมอว่า พระเจ้านั้นใหญ่ยิ่ง” สดุดี ๓๕.๒๗
“ให้ธรรมิกชนของพระองค์ โห่ร้องด้วยความชื่นบาน” สดุดี ๑๓๒.๙
“เราจะเอาความรอดห่มปุโรหิตของเมืองนั้นและธรรมิกชนของเมืองนั้นจะโห่ร้องด้วยความชื่นบาน” สดุดี ๑๓๒.๑๖

“ชาวศิโยนเอ๋ย จงโห่ร้องและร้องเพลงด้วยความชื่นบาน เพราะองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนั้นก็ใหญ่ยิ่ง อยู่ในหมู่พวกเจ้า” อีสยาห์ ๑๒.๖
“โอ บุตรีแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องเพลงเสียงดัง โอ อิสราเอลเอ๋ยจงโห่ร้องเถิด จงเปรมปรีดิ์และสิงโลดด้วยความเต็มใจของเจ้า เถิดนะ บุตรแห่งเยรูซาเล็ม” เศฟันยาห์ ๓.๑๔

“ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงรำเรงอย่างยิ่งเถิด โอ บุตรีแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงโห่ร้อง ดูเถิด กษัตริย์ของเธอ
เสด็จมาหาเธอ ทรงความยุติธรรมและความรอด” เศคาริยาห์ ๙.๙

“จงโห่ร้องท่ามกลางประชุมของบรรดาประชาชาติ จงพิมพ์ประกาศไป จงสรรเสริญ...” เยเรมีย์
๓๑.๗

ด้วยเสียงหัวเราะ

การหัวเราะเป็นวิธีหนึ่งของการแสดงการสรรเสริญพระเจ้าด้วยคำพูด

“เมื่อพระเจ้าทรงให้ศิโยนกลับสู่สภาพดี เราก็เป็นเหมือนคนที่ฝันไป ปากของเราได้หัวเราะเต็มที่และ
ลิ้นของเราได้เปล่งเสียงโห่ร้องอย่างชื่นบาน แล้วเขาได้พูดกันท่ามกลางประชาชาติว่า ‘พระเจ้าทรงกระทำการ
มหัศจรรย์ให้เรา’ พระเจ้าทรงกระทำการมหัศจรรย์ให้เรา เรามีความยินดี” สดุดี ๑๒๖.๑-๓

การร้องเพลง

ดนตรีในพิธีการนมัสการไม่ใช่เป็นการเตรียมใจที่มาก่อนเหตุการณ์สำคัญของการเทศนา แต่
เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์สำคัญคือ การนมัสการ

คำว่า “ร้องเพลง” มีคำแปล ๘ อย่างในพันธสัญญาเดิม

ประการหนึ่งหมายถึง โห่ร้องหรือร้องเพลงเสียงดังด้วยความยินดี อีกประการหนึ่งหมายถึง
เสียงที่ตีเน้น เสียงแห่งความยินดีปรีดา อีกประการหนึ่งหมายถึงเสียงร้องเพลงและชัยชนะ

การร้องเพลงฝ่ายวิญญาณทำให้เรามีคำศัพท์ที่เขียนไว้แล้วเพื่อที่จะสรรเสริญพระเจ้าและทำให้
มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการตอบสนอง ขณะที่เราทุกคนร้องเพลงด้วย กษัตริย์ดาวิดมักจะหนุนใจให้ผู้
อื่นร่วมกับพระองค์ในการร้องเพลงนมัสการ ซาดานารู้ถึงฤทธิ์อำนาจของดนตรีและการร้องเพลง เหตุนี้เองมันจึง
ใช้ดนตรีที่ชั่วร้ายเพื่อเผยแพร่ความเท็จของมัน

โคโลสี ๓.๑๖ และเอเฟซัส ๕.๑๙ ให้คำสอนเกี่ยวกับการร้องเพลงในการนมัสการ เราต้องใช้

1. เพลงสดุดี จากหนังสือเพลงของอิสราเอลซึ่งเป็นหนังสือสดุดีในพระคัมภีร์
2. เพลงนมัสการ เพลงเกี่ยวกับพระเจ้าและบุคลิกภาพของพระองค์และเพลงที่กล่าวถึงพระเจ้า
3. เพลงสรรเสริญจากวิญญาณ เพลงที่ออกมาจากใจ ร้องเพลง “ด้วยวิญญาณและด้วยความ
คิด”

การร้องเพลงจากวิญญาณไม่เหมือนการร้องเพลงจากสติปัญญา บางครั้งพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวท่ามกลางเพลง
สรรเสริญบางเพลง เมื่อพระองค์กระทำจงอย่ากลัวที่จะไหลลื่นไปกับเพลง อย่าให้เหตุผลและสติปัญญามากกว่า
ว่า “คุณร้องเพลงนี้หลายครั้งเกินไป”

เราถูกเตือนเกี่ยวกับการร้อง “เพลงที่ไร้สาระ” ปราศจากความหมาย (อาโมส ๖.๕) เราควรร้อง
เพลงแห่งการปลดปล่อย (๑ ซามูเอล ๖.๒๓) และเพลงสรรเสริญ (สดุดี ๖๘.๔)

งานรับใช้ด้านดนตรีเป็นสิ่งสำคัญในการประชุมนมัสการ ดาวิดเลือกคนเลวี ๔,๐๐๐ คน เพื่อ
งานรับใช้ด้านดนตรี ๑ พงศาวดาร ๒๕.๖-๗ กล่าวถึงคนเหล่านั้นซึ่ง “ได้รับการฝึกสอนในการร้องเพลงถวาย
พระเจ้า”

เมื่อชนอิสราเอลเริ่มต้นสรรเสริญพระเจ้าด้วยดนตรีและการร้องเพลง พระสิริของพระเจ้ายิ่งเต็ม
พระวิหาร (๒ พงศาวดาร ๕.๑๒-๑๔)

พระเยชูตรัสว่า

“เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเราเราจะสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางคริสต
จักร”

ฮีบ

ฐ ๒.๑๒

การสรรเสริญพระเจ้าด้วยเครื่องดนตรี

ดาวิดมีชื่อเสียงในการทำเครื่องดนตรีหลายชนิดเพื่อการนมัสการ แม้ว่าเราไม่ทราบแน่นอนว่า
พระองค์ประดิษฐ์เครื่องดนตรีชนิดใด (อาโมส ๖.๕)

มีเครื่องดนตรี ๓ ชนิด ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์

๑. เครื่องดนตรีชนิดดีเช่น กลอง ฉิ่ง ฉาบ

ระฆัง : อพยพ ๒๙.๓๓-๓๕ และเศคาริยาห์ ๑๔.๒๐ ที่ชายเสื้อของปุโรหิต

ฉิ่งฉาบ : ๑ พงศาวดาร ๑๕.๑๖, ๑๙, ๒๙, ๒ พงศาวดาร ๕.๑๓, ๒๙:๒๕, เอสรา ๓.๑๐, เนหะมีห์ ๑๒.๒๗

รำมะนา : สดุดี ๙๑.๒, ๑๔๙.๓, ๑๕๐.๔, อพยพ ๑๕.๒๐

ฆ้อง : ๑ โครินธ์ ๑๓.๑ ในสดุดี ๑๕๐ มีกล่าวถึงฆ้อง ส่งเสียงดังและแหลม

๒. เครื่องดนตรีประเภทสาย

พิณ : ๑ ซามูเอล ๑๐.๕

เครื่องสาย, ซอฝรั่งและเครื่องดนตรีที่คล้ายพิณ เครื่องดนตรีคล้ายขิมมีรูปสามเหลี่ยม มี ๑๐ สาย สดุดี ๓๓.๒,

๑๔๔.๙, ๙๒.๓

ดัลไซเมอร์ (เครื่องดนตรีโบราณคล้ายขิม) : ดาเนียล ๓.๕, ๗, ๑๐, ๑๕

พิณน้ำเต้า : เครื่องดนตรี ๓ สาย

พิณ Lyre เครื่องสาย ปฐมกาล ๔.๒๑

๓. เครื่องเป่าลม

แคลริเน็ต : อีสยาห์ ๕.๑๒, ๓๐.๒๙, เยเรมีย์ ๔๙.๓๖ บางทีแปลว่าไปป์

ไปป์และออร์แกน : ปฐมกาล ๔.๒๑, ๑ ซามูเอล ๑๐.๕

ใน ๑ พงศกษัตริย์ ๑.๔๐ มีกล่าวถึงขลุ่ยไม้รวกซึ่งคล้ายกับโอโบในปัจจุบัน

ขลุ่ย : อีสยาห์ ๓๐.๒๙

โซฟาร์และทรมเปิด : โซฟาร์ใช้สลักับทรมเปิด เครื่องดนตรีนี้ใช้เพื่อขู่เข็ญศัตรู (ผู้วินิจฉัย ๗.๑๙-๒๐) และเพื่อให้สัญญา (โยชูวา ๖.๒, ผู้วินิจฉัย ๗.๑๖-๒๒, เศคาริยาห์ ๙.๑๔, ๑๕) ยอห์นได้ยินเสียงทรมเปิดก่อนที่เขาจะมีนิมิตในหนังสือวิวรณ์ (วิวรณ์ ๑.๑๐) และทรมเปิดเป็นสัญลักษณ์ของการวินิจฉัย (๑ โครินธ์ ๑๕.๕๒, ๑ เธสะโลนิกา ๔.๑๖, วิวรณ์ ๙.๓) โซฟาร์ยังคงใช้ในปัจจุบันเพื่อเรียกขานยิวให้มานมัสการ

ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์บางข้อซึ่งหนุนใจเราให้สรรเสริญพระเจ้าด้วยเครื่องดนตรี

“จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงแตร จงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณเขาคู่และพิณใหญ่ จงสรรเสริญพระองค์ด้วยรำมะนาและการเต้นรำ จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องสายและปี่ จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงฉิ่ง จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงฉาบ” สดุดี ๑๕๐.๓-๕

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงบทใหม่ถวายแด่พระองค์ ข้าพระองค์จะดีดพิณสิบสายถวายพระองค์” สดุดี ๑๔๔.๙

“จงร้องเพลงไมทนาพระคุณถวายพระเจ้า จงดีดพิณเขาคู่ถวายพระเจ้าของเรา” สดุดี ๑๔๗.๗

“จงสรรเสริญพระเจ้า ด้วยพิณเขาคู่ จงถวายสดุดีแด่พระองค์ด้วยพิณสิบสาย” สดุดี ๓๓.๒

นมัสการด้วยร่างกายของคุณ

มนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นความคิดจิตใจ จิตวิญญาณร่างกายซึ่งแยกกันอยู่คนละส่วน แต่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มี ๓ ส่วนประกอบเข้าด้วยกัน คุณไม่อาจที่จะนมัสการด้วยจิตวิญญาณหรือด้วยความคิดของคุณเท่านั้น คุณต้องนมัสการด้วยร่างกายของคุณด้วย

บางครั้งเราต่อต้านการกระทำเช่นนี้เพราะเราไม่ต้องการให้ตัวเราเป็นเป้าสายตา เรากลัวว่าเราจะเข้าไป “อยู่ในเนื้อหนัง” แต่เมื่อเราสามารถเอาชนะความเยอหยิ่งและการกบฏของเราได้ เราจะทะลุไปสู่การไหลเคลื่อนที่สวงามของการสรรเสริญและการนมัสการ

ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางประการที่เหตุใดเราจึงต่อต้านการนมัสการด้วยร่างกายของเรา

- ความเยอหยิ่ง
- เรารู้สึกไม่สบายใจเพราะเราไม่เคยทำมาก่อน
- ประเพณีของมนุษย์ซึ่งกล่าวว่า “เราไม่ทำอย่างนี้ที่นี่”
- เราไม่รู้ว่าเป็นคำสั่ง
- เราไม่รู้ว่าเป็นคำสั่งแต่เรากบฏและไม่ต้องการที่จะทำ

เมื่อเราเอาชนะข้อโต้แย้งเหล่านี้และเริ่มนมัสการด้วยร่างกายของเราเช่นเดียวกับด้วยวิญญาณและความคิดของเรา พระสิริของพระเจ้าจะเคลื่อนไหวท่ามกลางเรา ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่จะนมัสการด้วยร่างกายของคุณ

ยืนอยู่ต่อหน้าการทรงสถิตของพระองค์

ดู ๒ พงศาวดาร ๒๐.๑๙, เอเสเคียล ๔๔.๑๕, สดุดี ๑๓๕.๑-๒, ๑๓๐.๑ เพื่อดูตัวอย่างของคนซึ่งยืนอยู่เพื่อนมัสการพระเจ้า

ยกมือของท่าน

คุณต้องยกมือที่บริสุทธิ์เท่านั้น พระเจ้าจะไม่สนใจมือแบบอื่นเลย (อิสยาห์ ๑.๑๕)
การยกมือของคุณเป็นวิธีตามพระคัมภีร์ ในการแสดงออกถึงการขอบคุณพระเจ้า
“เพราะว่าความรักมั่นคงของพระองค์ดีกว่าชีวิต ริมฝีปากของข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เช่น
นั้นแหละ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ตราบเท่าชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ชูมือต่อพระนามของพระ
องค์”

สดุดี

๖๓.๓-๔

เป็นวิธีสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงการขึ้นไปสู่การนมัสการ
“ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และข้าพระองค์ยกมือขึ้น
อธิษฐานเป็นดังเครื่องสวดบูชาเวลาเย็น” สดุดี ๑๔๑.๒

คุณกำลังยกจิตใจของคุณขึ้นในการนมัสการเมื่อคุณยกมือของคุณขึ้น
“ให้เรายกจิตใจและมือของเราขึ้นต่อพระเจ้าในฟ้าสวรรค์” บทเพลงคร่ำครวญ ๓.๔๑
การยกมือของคุณเป็นวิธีการแสดงออกถึงความกระหายฝ่ายวิญญาณ
“ข้าพระองค์เหี้ยมแขนออกไปสู่พระองค์ จิตใจของข้าพระองค์กระหายหาพระองค์อย่างแผ่นดินที่
แห้งผาก” สดุดี ๑๔๓.๖

เมื่อคุณยกมือขึ้น คุณกำลังเปิดตัวสู่พระเจ้าและกล่าวว่า “โปรดเสด็จมาและเติมข้าพระองค์ให้
เต็มด้วยการทรงสถิตของพระองค์”

การยกมือยังใช้กับการอวยพรด้วย เช่นการอวยพรผู้อื่นและอวยพรพระเจ้า พระเยซูเสด็จกลับ
คืนสู่พระบิดาด้วยมือที่ยกขึ้น อธิษฐานเพื่อผู้ที่พระองค์ทรงรักและทรงอวยพรเขา (ลูกา ๒๔.๕๐-๕๑)
เป็นการยืนยันพระวาทะของพระเจ้าอย่างเจียบ ๆ

“มือของข้าพเจ้าจะยกขึ้นต่อพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพระองค์รัก” สดุดี ๑๑๙.๔๘

พระคัมภีร์หนุนใจให้ยกมือ

“เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ชายทั้งหลายอธิษฐานในที่ทุกแห่ง ยกมืออันบริสุทธิ์ขึ้น (ตรงนี้
พระคัมภีร์ภาษาไทยไม่แปล) โดยปราศจากโทโสและความสงสัย” ๑ ทิโมธี ๒.๘

พระคัมภีร์สั่งเอาไว้ด้วย

“จงยกมือของท่านขึ้นตรงต่อสถานนมัสการและถวายสารบูชาแด่พระเจ้า” สดุดี ๑๓๔.๒

การตบมือ

“ดูก่อนชนชาติทั้งหลาย จงตบมือ จงโห่ร้องถวายพระเจ้าด้วยเสียงไชโย” สดุดี ๔๗.๑

ก้มตัวลงและคุกเข่า

“ก้มลง” อาจหมายถึงศิโรราบหรือทั้งตัว

จงอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่อดูตัวอย่างของการก้มตัวลงและคุกเข่าในรูปแบบของการนมัสการ

ปฐมกาล ๒๔.๔๘, อพยพ ๔.๓๑, ๑๒.๒๗, ๑ พงศาวดาร ๒๙.๒๐, ๓๐, ๒ พงศาวดาร ๖.๑๓, ๑ พงศ์กษัตริย์ ๙.๕๔, เนหะมีย์ ๙.๖, ดาเนียล ๖.๑๐, มัทธีว ๑๗.๑๔, มาระโก ๑๔.๔๐, ๑๐.๑๗, ลูกา ๒๒.๔๑, กิจการ ๗.๖๐ ๙.๔๐, ๒๐.๓๖, ๒๑.๕

เราถูกบัญชาให้ก้มตัวลงและนมัสการ

“มาเถิดให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลงต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเรา” สดุดี ๙๕.๖

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ทุกหัวเข่าจะก้มกราบ” ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า

“เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง ด้วยความชอบธรรม ถ้อยคำได้ออกไปจากปากของเรา ซึ่งจะไม่กลับว่า “ทุกเข่าจะกราบลง ทุกลิ้นจะปฏิญาณต่อเรา”” อีสยาห์ ๔๕.๒๓

“เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า ‘เรามีชีวิตอยู่แน่นอนฉันใด ทุกคนจะคุกเข่ากราบเรา และทุกลิ้นจะสรรเสริญพระเจ้า’” โรม ๑๔.๑๑

“เพื่อเพราะพระนามนั้นทุกเข่าในสวรรค์ที่แผ่นดินโลก ใต้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกลงกราบพระเยซู และเพื่อทุกลิ้นจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแต่พระบิดาเจ้า”
ฟิลิปปี

๒.๑๐-๑๑

เมื่อเปาโลกล่าวถึงความรู้อันแท้จริงของเราในเรื่องพระกิตติคุณและฐานะของเราในคริสตจักรและพระเยซู เขากล่าวว่านี่เองเป็นเหตุผลที่เราควรก้มตัวลง

“อย่าท้อถอยเพราะความยากลำบากของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่ท่านซึ่งเป็นศักดิ์ศรีของท่านเอง เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระบิดา” เอเฟซัส ๓.๑๓-๑๔

เพราะว่าการก้มตัวลงมีความสำคัญ พระคัมภีร์จึงเตือนถึงผลของการก้มตัวลงต่อพระเท็จ ดังนี้
อพยพ ๒๓.๒๔, เลวีนิติ ๒๖.๑, เฉลยธรรมบัญญัติ ๕.๙, กัณฑ์การวิถิ ๒๕.๖, โยชูวา ๒๓.๗, ผู้วินิจฉัย ๒.๑๒, ๑๗, ๑๙,

๑ พงศ์กษัตริย์ ๑๙.๑๘, โรม ๑๑.๔, ๒ พงศ์กษัตริย์ ๑๗.๓๕, ๒ พงศาวดาร ๒๕.๑๔

การเดินและการกระโดด

การเดินและการกระโดดอาจรวมเข้าด้วยกันในการนมัสการพระเจ้า ดาวิดกระโดดต่อหน้าหีบพระบัญญัติ เมื่อหีบกลับคืนสู่อิสราเอล (๒ ซามูเอล ๖.๑๖) คนง่อยซึ่งได้รับการรักษาเดินได้และกระโดดและสรรเสริญพระเจ้า (กิจการ ๓.๘)

(ถ้าพระสิริของพระเจ้าและหมายสำคัญเช่นการรักษาโรค เห็นได้ชัดมากขึ้นในการประชุมของเรา เราอาจเห็นคนกระโดดมากขึ้นในการสรรเสริญและการนมัสการ !)

การเดินรำ

เราพบบันทึกประการแรกของการเดินรำต่อหน้าพระเจ้าในอพยพ
“ฝ่ายมาเรียหญิงผู้เผยพระวจนะ พี่สาวของอาโรนก็ถือรำมะนาเดินตาม พร้อมกับเดินรำไปด้วย”

อพยพ ๑๕.๒๐

ทันใดนั้น ซาตานทำให้การเดินรำเป็นมลทิน

“พอโมเสสเข้ามาใกล้ค่าย ได้เห็นรูปโคหนุ่มและคนเดินรำ โทสะของโมเสสก็เดือดพลุ่งขึ้น ท่านโยนแผ่นศิลาทิ้งตกแตกเสียที่เชิงภูเขานั้นเอง” อพยพ ๓๒.๑๙

เราอ่านใน ๑ ซามูเอล ๑๘.๑๖ ว่า เขาร้องเพลงและเดินรำเกี่ยวกับซาอูลและดาวิดผู้ได้เข้ามาคนเป็นพันเป็นหมื่น เรายังควรจะเดินรำเกี่ยวกับพระองค์ผู้ทรงทำให้ศัตรูพ่ายแพ้มากกว่านั้น !

ดาวิดเดินรำต่อหน้าพระเจ้า

“และดาวิดก็ทรงรำถวายแด่พระเจ้าด้วยสุดกำลังของพระองค์ และดาวิดมีเอโฟดผ้าป่านคาดอยู่ที่พระองค์” ๒ ซามูเอล ๖.๑๔

มีคาลภรรยาของพระองค์วิจารณ์พระองค์และเธอก็ถูกลงโทษให้เป็นหมัน (๒ ซามูเอล ๖.๑๖-๑๗, ๑ พงศาวดาร ๑๕.๒๙-๓๐) เธอกบฏมาตั้งแต่เริ่มต้น เพราะว่าดาวิดทรงเรียกชาวอิสราเอลให้มาชุมนุมพร้อมกันเพื่อการรับหีบพระบัญญัติคืนมาและเธอไม่ได้เสด็จมา เธออยู่ในมุมเล็กๆ ของเธอเองและมองดูอย่างตื้อตึง หาเหตุผลและวิพากษ์วิจารณ์

ต่อไปนี้เป็นข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับมีคาล

1. เธอเป็นบุตรสาวของกษัตริย์ ๑ ซามูเอล ๑๔.๔๙, ๑๘.๒๐, ๒๗
2. เธอเป็นเจ้าสาวของกษัตริย์ดาวิด ๑ ซามูเอล ๑๘.๒๗
3. เธอเป็นผู้ถูกซื้อมาด้วยเลือด ๑ ซามูเอล ๑๘.๒๕-๒๗
4. เธอรักสามีของเธอและเสียงชีวิตของเธอเพื่อเขา ๑ ซามูเอล ๑๘.๒๐

แม้ว่าจะประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้ แต่เพราะว่าเธอดูถูกการนมัสการที่มีรูปแบบรำเรงบันเทิงใจของดาวิด เธอจึงเป็นหมัน มีคาลเป็นแบบของคริสตจักรซึ่งเป็นบุตรของกษัตริย์ เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ คริสตจักรรักพระองค์ได้รับการซื้อ (ไถ่) มาด้วยพระโลหิต และผู้ซึ่งจะกลับคืนสภาพเดิมมายังพระคริสต์ บางทีความเป็นหมันฝ่ายวิญญาณของเราอาจเป็นผลของทำที่ที่ตื้อตึง หาเหตุผลและวิพากษ์วิจารณ์ต่อรูปแบบต่างๆ ของการนมัสการที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์ได้หรือไม่ ?

ในเรื่องราวของบุตรน้อยหลงหายในลูกา ๑๕ บุตรชายคนโตซึ่งมีความชอบธรรมของตนเอง วิจารณ์การเลี้ยงรื่นเริงยินดีและการเดินรำ อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์กล่าวว่าความยินดีปรีดาอย่างเดียวกันนี้กำลังดำเนินไปในสวรรค์ เมื่อคนบาปคนหนึ่งกลับใจ (ลูกา ๑๕.๒๐)

การเดินรามีความสัมพันธ์กับความรื่นเริงในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงต้องการเปลี่ยนการไว้ทุกข์ของคุณเป็นการเดินร่า

“สำหรับข้าพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนการไว้ทุกข์เป็นการเดินร่า พระองค์ทรงแก้เสื้อผ้ากระสอบของข้าพระองค์ออก และทรงคาดเอวข้าพระองค์ด้วยความยินดี” สดุดี ๓๐.๑๑

“ให้พวกพรหมจารีจะเปรมปรีดีในการเดินร่าและคนหนุ่มกับคนแก่จะรื่นเริง เพราะเราจะกลับความโศกเศร้าของเขาให้เป็นความชื่นบาน” เยเรมีย์ ๓๑.๑๓

พระคัมภีร์กล่าวว่าเมื่อเวลาที่จะเดินร่า (ปัญญาจารย์ ๓.๔) และยังมีปัญหาเราให้เดินร่าต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า “ให้เขาสรรเสริญพระนามของพระองค์ด้วยเดินร่า ถวายเพลงแต่พระองค์ด้วยรำมะนา และพิณเขาคู่”

สดุดี ๑๔๙.๓

“จงสรรเสริญพระองค์ด้วยรำมะนาและการเดินร่า จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องสายและปี่”

สดุดี ๑๕๐.๔

ไฟ พระสิริ และการนมัสการ

ในบทที่ ๓ ของหลักสูตรนี้ คุณได้เริ่มศึกษาถึงไฟ พระสิริและการนมัสการพระเจ้า พลังฝ่ายวิญญาณที่มีอำนาจในการระดมกำลังคนทั้ง ๓ ประการนี้สอดคล้องกันอย่างซับซ้อน

เราหวังรอดคอยให้พระเจ้าทรงเปิดเผยพระสิริของพระองค์ แต่เรายังไม่ได้มีประสบการณ์กับการชำระจากไฟอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เรารอคอยที่จะนมัสการแต่ความพยายามของเราล้มเหลวเพราะเป็นสิ่งที่มีความตั้งใจจากตัวเองมากกว่าที่จะลื่นไหลออกมาจากการเปิดเผยของพระสิริของพระเจ้า

ไฟของพระเจ้าซึ่งมีอำนาจในการกำจัดสิ่งสกปรกและชำระให้สะอาด เป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับการเปิดเผยจากพระสิริของพระเจ้า การเปิดเผยพระสิริของพระเจ้าทำให้เรามีการนมัสการที่แท้จริง ในขณะที่เรานำเอาพลับพลาของดาวิดกลับคืนมาโดยการนมัสการในวิญญาณและความจริง

นี่เป็นรูปแบบที่คนในพันธสัญญาเดิมประสบคือ ไฟ พระสิริและการนมัสการ

“เมื่อซาโลมอนทรงจบคำอธิษฐานของพระองค์แล้ว ไฟได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์ใหม่เครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาเสีย และพระสิริของพระเจ้ายิ่งเต็มพระนิเวศ บุโรหิตเข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าพระสิริของพระเจ้าเต็มพระนิเวศของพระเจ้า เมื่อบรรดาชนอิสราเอลได้เห็นไฟลงมาและพระสิริของพระเจ้าอยู่บนพระนิเวศ เขาทั้งหลายก็กราบซบหน้าลงถึงพื้นดิน และได้นมัสการกล่าวว่า ‘เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์’” ๒ พงศาวดาร ๗.๑-๓

เมื่อคุณได้รับการแต่งตั้งโดยไฟ และพระสิริของพระเจ้าทรงสำแดงแก่คุณและเริ่มต้นนมัสการ ด้วยจิตวิญญาณและความจริง ก็จะไม่นานเกินไปที่คุณจะพบกับ การฟื้นฟู บทเรียน ๓ บทต่อไปจะกล่าวถึงหัวข้อของการฟื้นฟูซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีพลังอำนาจอีกประการหนึ่งซึ่งระดมกำลังคนของพระเจ้าให้รับใช้

ชื่อ.....

วิชา ระบบวิธีการระดมกำลังคน

บททดสอบตนเอง บทที่ ๑๐

๑. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

๒. จงสรุปว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการนมัสการอย่างไร ?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๓. จงอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างไฟ พระสิริและการนมัสการ

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....

วิชา ระบบวิธีการ

ระดมกำลังคน

คำตอบบททดสอบตนเอง บทที่ ๑๐

๑. “จงสรรเสริญพระองค์ด้วยรำมะนาและการเต้นรำ จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องสายและปี่”
สดุดี ๑๕๐.๔
๒. จงดูคำอธิบายในหน้า ๑๓๒ ที่เกี่ยวกับพระคัมภีร์สอนว่าควรนมัสการอย่างไร
๓. ไฟของพระเจ้า ซึ่งมีอำนาจในการกำจัดสิ่งสกปรกและชำระให้สะอาด เป็นสิ่งที่จำเป็นในการรับพระสิริของพระเจ้า การเปิดเผยพระสิริของพระเจ้าจะทำให้เกิดการนมัสการที่แท้จริง ขณะที่เรานำเอาผลลัพธ์ของ
ของ
ดาวิดกลับคืนมาโดยการนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง หน้า ๑๔๒

เพื่อศึกษาต่อไป

สดุดีเป็นหนังสือแห่งการนมัสการของพระคัมภีร์และสอนไว้มากในเรื่องนี้ ดาวิดกล่าวว่า
“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์แสวงพระองค์ จิตวิญญาณของ
ข้าพระองค์กระหายหาพระองค์ เนื้อหนังของข้าพระองค์กระเสือกกระสนหาพระองค์ในดินแดนที่แห้งและอ่อน
โทย ที่ที่ไม่มีน้ำ เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จึงเคยเห็นพระองค์ในสถานนมัสการ เห็นฤทธานุภาพและพระสิริของ
พระองค์”

สดุดี ๖๓.๑-๒

ดาวิดไม่เคยชินกับการไปที่วิหารเก่าที่ตายแล้วซึ่งเขาเบื่อหน่ายและที่ซึ่งไม่มีการสำแดงของ
ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ตัวอย่างของการสอนของหนังสือสดุดีในเรื่องการสรรเสริญ จงศึกษาสดุดีต่อไปนี้

สดุดี ๘๑ คำสัญญาแห่งการสรรเสริญ พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญากับอิสราเอล พระองค์ตรัสว่า ข้อ ๘ :
ถ้าเจ้าจะ.... เราจะ....” (ประชากรของเราเอ๋ย จงฟัง เราจะตักเตือนเจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้า
จะฟังเรา)

ส่วนของเรา (ข้อ ๑-๗) ๔ วิธีของการสรรเสริญ ๑-๓

- ร้องเพลงดังๆ
- ทำเสียงซึ้นบาน

- เพลงสดุดี
- รำมะนา พิณเขาคู่ พิณใหญ่ ทรัมเบ็ด (แตร)

แรงจูงใจ ๕ ประการของการสรรเสริญ

- พระวณะของพระเจ้าทรงบัญชาไว้ : ข้อ ๔
- ประชากรผู้สรรเสริญเป็นคำพยานแต่พระเจ้า : ข้อ ๕
- เราเป็นคำสรรเสริญถึงพระสิริของพระองค์ (เอเฟซัส ๑.๑๒)
- เนื่องจากการปลดปล่อยที่เราได้รับจากอดีต : ข้อ ๖-๗
- เนื่องจากการอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ : ข้อ ๗
- เพื่อการทดลองและการทดสอบ : ข้อ ๗

ส่วนของพระเจ้า (ข้อ ๙-๑๐)

- เราจะห่างจากการไหว้รูปเคารพ : เบื้องหลังรูปเคารพทั้งหมดคืออำนาจที่ชั่วของมาร (จงดูรูปแบบในเฉลยธรรมบัญญัติ ๓๒ : อิสราเอลละทิ้ง ข้อ ๕, ดุหมิ่นข้อ๑๕, ถวายบูชา ๑๗, ลี้มพระเจ้า ข้อ ๑๘
- เราจะสามารถนมัสการด้วยความบริสุทธิ์ “ท่านจะไม่นมัสการพระแปลกๆ อีกต่อไป”
- ความสัมพันธ์กลับคืนมา “เราเป็นพระเจ้าเจ้านายของเจ้า”
- เราจะเต็มด้วยคำสรรเสริญ : ถ้าคุณไม่สามารถมาหาพระเจ้าด้วยสิ่งพระองค์ปรารถนา (คือการนมัสการ) จงเข้ามาหาพระองค์เพื่อสิ่งที่พระองค์ปรารถนา

บทสรุปที่หน้าเศร่า (ข้อ ๑๑-๑๓)

ไม่มีใครฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าและปฏิเสธการสถิตของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขาทำตามใจของเขาเอง ผลประโยชน์จากพันธสัญญาซึ่งน่าจะเป็นของอิสราเอลประกอบด้วย

- ศัตรูยอมราบคาบ :๑๔-๑๕
- พระเจ้าทรงเลี้ยงดูพวกเขา ข้อ ๑๖
- ได้รับความพึงพอใจ ข้อ ๑๖

สดุดี ๑๔๙ บทเรียนเรื่องการสรรเสริญ

จะอย่างไร ?

- จงสรรเสริญองค์จอมเจ้านาย (Lord) : คุณต้องนำทางอารมณ์ของคุณ มิฉะนั้นอารมณ์จะนำคุณ
- ร้องเพลง
- ร่วมในการสรรเสริญในที่ประชุม
- ปลดปล่อยอารมณ์ของคุณและให้ใจปีติยินดี

- สรรเสริญพระเจ้าด้วยร่างกายของคุณ
- ถ้าคุณเล่นเครื่องดนตรีได้ก็จงเล่นถวายพระองค์

เหตุใดจึงทำเช่นนั้น

- เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า: ข้อ ๑
- เพราะพระราชกิจของพระองค์ : ๒
- เพราะว่าพระองค์ยินดีในการสรรเสริญ : ๔
- เนื่องจากสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตของคุณ : ๔
- เพราะว่าคุณร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับ “ที่ประชุมของธรรมิกชน” (ข้อ ๑ และ ๖) ซึ่งหมายความว่า คุณถูกผูกพันเป็นหนึ่งกับคริสตจักรซึ่งอยู่ในสวรรค์แล้วเมื่อคุณนมัสการ ดู ฮีบรู ๑๒.๒๒-๒๔ ด้วย
- เพราะว่าการสรรเสริญเป็นอาวุธ : ๗-๙
- ที่นี้ถึงคราวของคุณแล้ว จงอ่านหนังสือสุดดีให้หมดเล่มแล้วบันทึกว่าคุณได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการนมัสการในแต่ละบท

รูปแบบของการนมัสการ

การนมัสการไม่ได้เกิดขึ้นแรกเริ่มจากมนุษย์ แต่กับพระเจ้า ถ้าเป็นการนมัสการของมนุษย์ เรา ก็อาจทบทวน เปลี่ยนแปลง วิจารณ์ ปฏิเสธบางส่วนและพัฒนาขึ้นใหม่ ถ้าเราต้องนมัสการให้เป็นที่ยอมรับ เราต้องเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับรูปแบบและแบบจำลองของการสรรเสริญ เราพบรูปแบบเมื่อเราเห็นการสรรเสริญ ที่สมบูรณ์ในสวรรค์จากการบันทึกในพระวจนะของพระเจ้า แบบจำลองของการสรรเสริญคือแบบที่เราเห็นในโลก นี้ แบบจำลองของโลกซึ่งด้อยกว่าสิ่งที่เราเห็นในรูปแบบของพระวจนะของพระเจ้านั้นแสดงว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์ สร้างขึ้น

รูปแบบในอิสยาห์

อิสยาห์บทที่ ๖ แสดงให้เห็นรูปแบบของการนมัสการในพระคัมภีร์ การนมัสการที่แท้จริงเกิดขึ้น เมื่อคุณ

- มองเห็นนิมิตของความบริสุทธิ์และฤทธิ์อำนาจที่น่าเกรงขามของพระเจ้า . ๑-๔
- นมัสการด้วยสุดกำลังของคุณ พลังการสรรเสริญมีมากจนกระทั่งเสาของประตูสั่นสะเทือน . ข้อ ๔
- รู้สึกถึงสภาวะความบาปของคุณเอง . ข้อ ๕

การนมัสการทำให้คุณเห็นตัวคุณตามที่เป็นอยู่จริง ๆ กิจที่ทำที่ให้เป็นเล่น ๆ ซึ่งพวกเราหลายคนมี เมื่อเราเข้ามาอยู่ต่อหน้าการทรงสถิตของพระเจ้า

อับราฮัม สารภาพว่าเขาเป็นเพียงเถ้าธุลีดิน (ปฐมกาล ๑๘.๒๗) โยบเกลียดชังตนเองและสำนึกผิดในกองขี้เถ้า (โยบ ๔๒.๖) มาโนอาห์พูดกับภรรยาว่า “เราคงจะตายเป็นแน่ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า” (ผู้วินิจฉัย ๑๓.๒๒)

ฮาบากุกกล่าวว่

“เจ้าจะอ้อมไปด้วยความอับอาย ไม่ใช่อ้อมด้วยศักดิ์ศรี เจ้าดื่มเองซิ แล้วก็มลทินไป” ฮาบากุก

๒.๑๖

เอสรากล่าวว่

“และข้าพเจ้าทูลว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ละอายขวยเขินที่จะเงยหน้าหาพระองค์..... ดุเถิดข้าพระองค์อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ มีกรรมชั่วของข้าพระองค์อยู่เพราะไม่มีใครสักคนเดียวที่ยืนต่อพระพักตร์พระองค์ได้เหตุเรื่องนี้” (เอสรา ๙.๖ และ ๑๕)

- คุณมีประสบการณ์กับการชำระให้บริสุทธิ์และการอภัยโทษ . ข้อ ๖-๗
- คุณเป็นผู้สื่อสารด้วยข้อความของพระเจ้าซึ่งเผาไหม้อยู่บนริมฝีปากของคุณ . ข้อ ๘
- คุณยอมจำนนต่อพระเจ้า อธิษฐานกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” ก่อนที่เขาจะรู้ว่าเขากำลังจะไปไหน เมื่อใดและเหตุใด เนื่องจากเขามีประสบการณ์กับการนมัสการพระเจ้า สิ่งเหล่านี้ดูไม่เป็นสาระเลย เมื่อคนๆ หนึ่งอุทิศสละตนแต่พระเจาก็ไม่จำเป็นที่จะต้องขอรายละเอียดจากพระองค์

องค์

รูปแบบในวิหาร

อ่านวิหารบทที่ ๔-๕ ซึ่งสอนว่าในสวรรค์นั้น.....

- พระเจ้าทรงเป็นจุดรวมของความสนใจ . ๔.๒-๖ และ ๕-๑๓
- การนมัสการเป็นงานที่ศักดิ์สิทธิ์ เขาถวายพระสิริและพระเกียรติและขอบพระคุณอย่างต่อเนื่องไปตลอดเวลา ๔.๘
- เขาก้มตัวลงและถอดมงกุฎของเขาต่อหน้าพระองค์ ทุกคนสรรเสริญด้วยเสียงดังและด้วยพิณ ๔.๑๐
- มีการร้องเพลง ๕.๙-๑๐
- ทูตสวรรค์ร่วมในการนมัสการ ๕.๑๒
- การนมัสการมีเสียงดัง ๕.๑๒
- เขาล้มตัวลงและนมัสการ ๕.๘ และ ๑๔
- มีความพึงพอใจโดยเฉพาะในการนมัสการ ๔.๘, ๑๑ และ ๕.๙-๑๐, ๑๒-๑๔

เนื้อหาสาระมุ่งเน้นที่

- ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ๔.๘
- พระกำลังฤทธาของพระองค์ ๔.๘
- บุคลิกนิรันดร์ของพระองค์ ๔.๘
- ความมีค่าของพระเจ้า . พระสิริ พระเกียรติ ฤทธิเดช ๔.๑๑
- การทรงสร้าง ๔.๑๑
- ความรอดและการไถ่ ๕.๘
- การอวยพร ๕.๑๒-๑๓

จงอ่านวิวรณ์ ๑๙ ด้วย ข้อ ๑-๗ สะท้อนให้เห็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกันของการนมัสการ

ข้อ ๖ ซึ่งให้เห็นว่าการนมัสการมีเสียงดังฟังดูคล้าย “เสียงฟ้าร้องสนั่น”

ข้อ ๑, ๒, ๖-๘ และ ๑๐ แสดงให้เห็นจุดรวมของการนมัสการอยู่ที่พระเจ้าพระองค์เดียว พระสิริ พระเกียรติ ฤทธิเดช ความบริสุทธิ์ การพิพากษาที่แท้และชอบธรรมของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงครอบครองอย่างมี ฤทธิเดชไม่จำกัด

ข้อ ๔ แสดงให้เห็นว่าเขาล้มลงกล่าวว่า “อาเมน” และ “ฮาเลลูยา”

ข้อ ๗ แสดงว่ามีความยินดีและชื่นชมเป็นอันมาก